

עפ"ג 6621/09/22 - מדינת ישראל ע"י נגד מחמד שמאסנה ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 6621-09-22 מדינת ישראל נ' שמאסנה

בפני כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט
המערערות מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ענת ארוסי-כהן
נגד מחמד שמאסנה ע"י ב"כ עוה"ד יעקוב ג'אבר
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט הבכיר יהושע צימרמן) מיום 13.7.2022 בת"פ 13040-01-20.

1. המשיב הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון במספר עבירות של הפרת צו פיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006. לפי האמור בכתב האישום ביום 12.6.2017 ניתן נגד המשיב צו פיקוח ארעי, וביום 19.7.2017 ניתן נגדו צו פיקוח למשך שלוש שנים במסגרתו נאסר עליו לעבוד בעבודה המאפשרת קשר וקרבה לקטינות וכן נאסר עליו להשתמש בסמים. חרף האמור בצו הפיקוח, ביום 4.7.2017 וביום 5.7.2017 נתפס המשיב עובד באזור התעשייה תלפיות מבלי לקבל אישור לכך מיחידת הפיקוח. בנוסף, ביום 16.8.2018 וכן ביום 10.12.2018 השתמש המשיב בסם מסוכן מסוג מריחואנה.
2. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנוכחי מתחיל במאסר מותנה וכי יש למקם את המשיב בתחתית המתחם. בהקשר זה ציין בית משפט קמא את טיבן של ההפרות, את העובדה שמדובר בהפרות שאירעו בשנים 2017 ו-2018 ומאז לא אירעו הפרות נוספות, את סיומו של צו הפיקוח ביום 8.6.2022, את האחריות שנטל המשיב על מעשיו, את עברו הפלילי של המשיב (הרשעה בגין עבירה משנת 2014), וכן את התסקיר שהוגש בעניינו של המשיב, אשר תיאר הליך שיקומי חיובי והמליץ על ענישה מותנית, קנס וצו מבחן.
3. בהתאם לכך גזר בית משפט קמא את עונשו של המשיב למאסר מותנה, קנס בסך 1,000 ₪ וצו מבחן לתקופה של 18 חודשים.
4. על גזר דין זה הגישה המדינה את הערעור הנוכחי. לטענת המדינה, בית משפט קמא הקל באופן קיצוני בעונשו של המשיב ולא קבע את מתחם העונש ההולם. לגישת המדינה מתחם העונש ההולם במקרה הנוכחי נע בין מספר חודשים ועד 12 חודשי מאסר בפועל ולא התקיימו התנאים הקבועים בדין לחריגה מהמתחם מטעמי שיקום חרף התסקיר החיובי. המדינה הוסיפה וטענה כי שימוש בסמים גורם להסרת עכבות ולכן לגישתה עסקינן בהפרה במדרג החמור, בפרט שמדובר בארבע הפרות של הצו. כן הזכירה המדינה את עברו הפלילי של

המשיב.

5. מנגד, ב"כ המשיב ביקש לדחות את הערעור. ב"כ המשיב טען שלא נפלה כל שגגה בגזר דינו של בית משפט קמא והדגיש את חלוף הזמן הניכר מאז ביצוע העבירות, את הודאתו של המשיב ואת התהליך השיקומי המשמעותי שעבר המשיב. עוד מסר ב"כ המשיב שלאחר גזר דינו של בית משפט קמא נפגע המשיב בתאונה.
6. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים החלטנו לדחות את הערעור. פסיקת בית המשפט העליון קובעת שלא על דרך השגרה תתערב ערכאת הערעור בגזר דינה של הערכאה קמא, והיא תעשה כן רק במקרים חריגים. כדברי כב' השופטת כנפי-שטייניץ בע"פ 1074/22 מוחסן נ' מדינת ישראל (20.7.2022):

"כידוע, מידת ההתערבות של ערכאת הערעור בגזר דין היא מצומצמת, ושמורה למקרים חריגים בלבד, שבהם גזר הדין מגלה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת או כאשר נפלה טעות מהותית בגזר הדין" (שם, בפסקה 15 לפסק-הדין).

7. המקרה הנוכחי אינו נמנה על המקרים החריגים המקימים עילה להתערבותה של ערכאת הערעור. זאת, נוכח חלוף הזמן הניכר מאז ביצוע העבירות בהן הורשע המשיב, נוכח קביעת בית משפט קמא לפיה "ההפרות אותן הנאשם ביצע מתייחסות לתנאי פיקוח המרוחקים יותר ממעגל המסוכנות הראשוני והחמור" (עמ' 24 ש' 29-28 לגזר הדין), נוכח התסקיר החיובי שהוגש בעניינו ונוכח צו המבחן שהוטל על המשיב לתקופה משמעותית של 18 חודשים כשבית משפט קמא מבהיר למשיב "באופן שאיננו משתמע לשני פנים כי ככל שיפר את צו המבחן, לא מן הנמנע כי בית המשפט יגזור את דינו בשנית" (עמ' 26 לגזר הדין).
8. טיעוני המדינה לפיהם בית משפט קמא "לא קבע מהו מתחם הענישה הראוי בתיק ומהו מיקומו של המשיב במתחם" (פסקה 6 להודעת הערעור) אינם ברורים, שכן בית משפט קמא קבע במפורש בגזר דינו כי "אני סבור כי מכלול הנסיבות... תואם קביעת מתחם אשר מתחיל במאסר מותנה, ואני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם" (עמ' 24 שו' 19-18 לגזר-הדין).

אשר על כן, הערעור נדחה.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ד' שבט תשפ"ג, 26 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט